

Sygn. akt: II K 1291/19

1. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariola Adamczyk

Protokolant: st.sekr.sąd. Wojciech Rydzio

po rozpoznaniu w dniach 6 marca 2020 r. i 13 lipca 2020 r.

sprawy

D. D. (1) syna R. i L. z domu K.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 maja 2019 r. w T. przy ul. (...), w sklepie (...), działając przed upływem 5 lat odbycia w okresie od 9 listopada 2013 r. do 9 maja 2015 r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 8 lipca 2010 r. sygn. II K 571/10 za przestępstwa z art. 279 § 1 kk, zabrał w celu przywłaszczenia 19 sztuk kawy L. O., 10 sztuk kawy rozpuszczalnej J., 10 sztuk kawy (...) jogurt, ciastka i 1 opakowanie chipsów L., mienie łącznej wartości 728,98 złotych na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka:

I uznaje oskarżonego **D. D. (1)** za winnego tego, że w dniu 28 maja 2019 r. w T. przy ul. (...) w sklepie (...), zabrał w celu przywłaszczenia 19 sztuk kawy L. O., 10 sztuk kawy rozpuszczalnej J., 10 sztuk kawy (...), jogurt, ciastko i 1 opakowanie chipsów L. o łącznej wartości 728,98 złotych na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, po odbyciu w okresie od 9 listopada 2013r. do 9 maja 2015r. kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 8 lipca 2010 r. sygn. II K 571/10 za ciąg przestępstw z art. 279§1 kk, tj. występku z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 46§1 kk, orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę kwoty 728,98 zł (siedemset dwadzieścia osiem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w K.;

III zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adw. M. B. 504 (pięćset cztery) zł powiększoną o należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

IV zwalnia oskarżonego od opłaty, poniesionymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. D. (1)	D. D. (1) został uznany za winnego tego, że w dniu 28 maja 2019 r. w T. przy ul. (...) w sklepie (...), zabrał w celu przywłaszczenia 19 sztuk kawy L. O., 10 sztuk kawy rozpuszczalnej J., 10 sztuk kawy(...), jogurt, ciastko i 1 opakowanie chipsów L. o łącznej wartości 728,98 złotych na szkodę (...) S.A. z siedzibą	

		<p>w K., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, po odbyciu w okresie od 9 listopada 2013r. do 9 maja 2015r. kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 8 lipca 2010 r. sygn. II K 571/10 za ciąg przestępstw z art. 279§1 kk, tj. występku z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>D. D. (1) w dniu 28 maja 2019 roku udał się do sklepu (...) w T. przy ul. (...). Mężczyzna wziął ze sobą dużą torbę na zakupy, którą zwinął i ukrył pod kurtką trzymaną w ręku. D. D. (1) na terenie sklepu spożył jogurt i ciastko, które uprzednio zabrał z regału. Nadto mężczyzna zabrał ze sklepowego regału jedno opakowanie chipsów L. oraz 19 sztuk kawy L. O., 10 sztuk kawy rozpuszczalnej J. i 10 sztuk kawy (...), a następnie towary te schował do torby i przechodząc obok linii kas opuścił sklep, nie dokonując za nie płatności.</p>	<p>częściowo wyjaśnienia D. D. (1)</p>	29-30, 94v	
zeznania A. J.	2, 39v, 95-95v		

plyta CD z nagraniem z monitoringu	10		
protokół oględzin płyty CD	13-17		
D. D. (1) był kilkakrotnie karany sądownie za kradzieże i kradzieże z włamaniem. W okresie od 9 listopada 2013 r. do 9 maja 2015 r. odbywał karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w pkt IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 8 lipca 2010 r. sygn. II K 571/10 obejmującego karę wymierzoną za ciąg przestępstw z art. 279§1 kk.	karta karna	108-109	
odpis wyroku łącznego SR w Toruniu z dnia 08.07.2010 r., sygn. akt II K 571/10	69-70		
informacja z NOE-SAD	64		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia D. D. (1)	Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne w zakresie, w którym przyznał, że w dniu 28 maja 2019 roku dokonał kradzieży w sklepie (...) mieszczącym się przy ul. (...) w T.. Jest to spójne z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd na podstawie nagrania z monitoringu oraz zeznań A. J.. Sąd obdarzył także przymiotem prawdziwości twierdzenia dotyczące dokonania przez niego zaboru 19 sztuk kawy L., jogurtu, ciastka i chipsów, bowiem koresponduje to z ustaleniami dotyczącymi rozmiaru szkody wyrządzonej kradzieżą. Na podstawie monitoringu udało się także ustalić, że oskarżony udał się do sklepu z dużą torbą zawiniętą w kurtkę, w którą następnie pakował towary i wyniósł z marketu. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie również polegają na prawdzie.	
zeznania A. J.	W ocenie Sądu zeznania powyższego świadka - ochroniarza w sklepie,		

w którym oskarżony dokonał kradzieży są w pełni wiarygodne i znacznie przyczyniły się do dokonania ustaleń faktycznych na gruncie niniejszej sprawy. Co prawda A. J. nie zdołał zatrzymać oskarżonego zanim ten opuścił sklep, lecz w sposób logiczny wytłumaczył, że jego uwagę przyciągnęła grupa mężczyzn, którzy są znani z dokonywania kradzieży sklepowych. Niemniej jednak świadek, zdaniem Sądu, w sposób wyważony, a także w oparciu o utrwalone nagranie monitoringu, przytoczył przebieg zdarzenia. Co prawda z uwagi na upływ czasu w sklepie nie zachowała się dokumentacja z inwentaryzacji kawy wykonywanej w dniu zdarzenia rano, niemniej jednak wskazać trzeba, że świadek jako osoba obca dla oskarżonego nie miał podstaw, by go obciążać swoimi zeznaniami. Pracownik ochrony nie ponosi odpowiedzialności materialnej w związku z kradzieżą, a także nie uzyskuje premii za ujawnienie sprawcy kradzieży, więc nie posiadał żadnych powodów, by zeznawać przeciwko oskarżonemu. Nadto A. J. zeznał, że wartość skradzionych przedmiotów została obliczona tuż po opuszczeniu przez

	oskarżonego sklepu, w oparciu o system komputerowy, który uwzględnia sprzedany dotychczas towar i pozwala wykryć braki w tym zakresie. Tym samym jego zeznania odnośnie wartości i ilości towaru nie są gołosłowne.	
	Sąd postrzega jako wiarygodne dowody w postaci płyty CD z nagraniem z monitoringu oraz protokołu jej oględzin. Co prawda nagranie to nie pozwoliło poczynić dokładnych ustaleń odnośnie towarów, których kradzieży dokonał oskarżony, niemniej jednak pozwoliło odtworzyć przebieg jego działania	
	Dowody w postaci karty karnej, odpisu wyroku łącznego wydanego w sprawie II K 571/10, a także informacji z NOE-SAD stanowią dokumenty urzędowe, pozwalające dokonać ustaleń w zakresie karalności i odbytych przez oskarżonego kar pozbawienia wolności.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>częściowo wyjaśnienia D. D. (1)</p>	<p>Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie polegają na prawdzie w zakresie, w którym nie pokrywają się z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez Sąd. Oskarżony kwestionował bowiem, że ukradł wszystkie wymienione w zarzucie towary, twierdząc jednocześnie, że orientuje się w wartości poszczególnych kaw, gdyż nie chciał popełnić przestępstwa, lecz wykroczenie. W ocenie Sądu oskarżony próbował umniejszyć swoją odpowiedzialność i dążył do uznania czynu, którego się dopuścił za wykroczenie. Niemniej jednak Sąd nie dostrzega podstaw, by kwestionować wartość szkody określoną w zarzucie w oparciu o ustalenia dokonane przez pracowników tuż po opuszczeniu przez D. D. (1) marketu. Z wiarygodnych i obiektywnych zeznań A. J. wynika, że na monitoringu sprawdził, iż tego dnia żaden klient nie kupował dużej ilości kawy, zaś tuż po wyjściu oskarżonego ze sklepu zauważył na regale z kawą spustoszenie. Tym samym pozostające z nimi w sprzeczności wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za niewiarygodne.</p> <p>Dokonując analizy karty</p>	

		karnej D. D. (1) wskazać trzeba, że kilkakrotnie dokonywał kradzieży zakwalifikowanych jako przestępstwa, a jedynie dwukrotnie dopuścił się wykroczenia, tym samym nie można stwierdzić, że oskarżony doskonale potrafi oszacować wartość produktów, które kradł i "specjalizuje się" w kradzieżach rzeczy, których wartość nie przekracza 500 zł.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	D. D. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64§1 kk. Przestępstwo kradzieży z art. 278 § 1 k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest			

przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Subiektywną cechą działania określonego w cytowanych przepisach jest zamiar przywłaszczenia (animus res sibi habendi), albowiem kradzieży od strony podmiotowej musi towarzyszyć tzw. dolus directus coloratus w odniesieniu do znamienia, co do którego ustawa wymaga, by było objęte celem, a więc w odniesieniu do zabrania rzeczy. Należy zaznaczyć, że zabór to bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nimi władającej jak np. właściciela i objęcie go we własne władanie przez sprawcę (Kodeks karny – część szczególna, K. Buchała, A. Zoll, Zakamycze 2000, t. II). Wyjęcie rzeczy ruchomej musi przy tym nastąpić wbrew woli osoby nią dysponującej. Dopuszczyć się go może osoba, która nie ma w ogóle prawa rozporządzać rzeczą (wyrok Sądu Najwyższego z 18 XII 1998r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr. Z 1999r., nr 7-8).

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zgromadzony materiał

dowody pozwolił ustalić, że D. D. (1) w dniu 28 maja 2019 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 19 sztuk kawy L. O., 10 sztuk kawy rozpuszczalnej J., 10 sztuk kawy (...), jogurt, ciastko i 1 opakowanie chipsów L. o łącznej wartości 728,98 złotych ze sklepu (...) mieszczącego się w T. przy ul. (...). Oskarżony wszedł bowiem do powyższego sklepu, wypił jogurt i zjadł ciasto, a następnie zapakował do torby 9 sztuk kawy L. O., 10 sztuk kawy rozpuszczalnej J., 10 sztuk kawy (...) oraz 1 opakowanie chipsów i opuścił sklep, nie płacąc uprzednio za powyższe towary. Bez wątplenia więc oskarżony działał w sposób umyślny, w celu przywłaszczenia przedmiotów opisanych w zarzucie.

Nie ulega także wątpliwości, że D. D. (1) popełnił zarzucany mu czyn w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk. Zgodnie z powołanym przepisem, Sąd przyjmuje taką kwalifikację czynu, jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary popełnia umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany.

<p>W okresie od 9 listopada 2013 r. do 9 maja 2015 r. oskarżony odbywał bowiem karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w pkt IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 8 lipca 2010 r. sygn. II K 571/10 obejmującego karę wymierzoną za ciąg przestępstw z art. 279§1 kk.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. D. (1)	I	I	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64§1 kk, na podstawie art. 278§1 kk Sąd wymierzył mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Na podstawie przepisu art. 53 § 1 i 2 kk i kolejnych, również mając na uwadze charakter czynu, okoliczności osobiste występujące po stronie oskarżonego, w szczególności, jego uprzednią wielokrotną karalność za przestępstwa kradzieży, częściowe przyznanie się do winy, jak również okoliczności związane z samym czynem, m.in wysokość poniesionej przez pokrzywdzonego szkody - Sąd uznał, że kara w wymierzonym rozmiarze jest adekwatna i sprawiedliwa. Zdaniem Sądu wymierzona</p>

oskarżonemu kara nie przekracza stopnia jego winy i realizuje przy tym w wystarczającym stopniu ogólnoprewencyjne i szczególnoprewencyjne oraz wychowawcze cele ukarania. Wymierzona kara stanowi przesłanie dla społeczeństwa, że każde naruszenie obowiązującego porządku prawnego spotka się z odpowiednią reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Sankcja wymierzona oskarżonemu stanowić będzie i dla niego wiadomość, że każdy ponosi odpowiedzialność za swoje zachowanie, w tym również konsekwencje prawnokarne. Biorąc pod uwagę okoliczności w sprawie, w szczególności warunki osobiste i majątkowe sprawcy, Sąd uznał, że w realiach niniejszej sprawy wymierzenie oskarżonemu kary grzywny bądź ograniczenia wolności, byłoby sankcją zbyt łagodną i co najistotniejsze nieadekwatną z punktu widzenia celów prewencji indywidualnej. Na marginesie Sąd pragnie zaznaczyć, że zgodnie z treścią art. 67 § 3 kkw wykonywanie kary pozbawienia wolności ma na celu wzbudzenie w skazanym woli współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądaných postaw, w szczególności

poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego i tym samym powstrzymania się od powrotu do przestępstwa. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił fakt, że sprawca działał w sposób umyślny, w zamiarze kierunkowym, w warunkach recydywy, a także był uprzednio karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. W marcu 2019 roku zapadł w stosunku do oskarżonego wyrok skazujący za kradzież na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, co jednak nie powstrzymało oskarżonego od dokonania kolejnej kradzieży, objętej zarzutem w niniejszej sprawie. Zaznaczyć także trzeba, że wcześniej zapadały wobec niego wyroki skazujące, w których orzeczono wobec niego karę ograniczenia wolności, lecz wykonanie tego rodzaju kar nie było efektywne, w związku z czym zamieniano ją na zastępczą karę pozbawienia wolności. Te fakty rzutowały na ocenę, że kolejna wymierzona D. D. (1) kara winna realizować głównie cele represji. Z okoliczności łączących Sąd uwzględnił jedynie postawę oskarżonego w trakcie postępowania, a więc częściowe przyznanie

			się do winy, a także młody wiek.
D. D. (1)	II	I	Mając na względzie realizację celów postępowania karnego, uregulowanych w art. 2 § 1 kpk m.in zabezpieczenie interesów pokrzywdzonego Sąd, na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawiania szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 728,98 zł.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>Biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony korzystał z pomocy prawnej udzielonej mu z urzędu, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 504 zł powiększoną o należną stawkę VAT tytułem kosztów owej pomocy prawnej, udzielonej na etapie postępowania przygotowawczego i sądowego. Powyższe rozstrzygnięcie znajduje podstawę prawną w § 17 ust. 2 pkt 3 i §20 i § 4ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714).</p>	
IV	<p>Biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony aktualnie wykonuje karę pozbawienia wolności, Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty, zaś wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa, na podstawie art. 624 § 1 kpk.</p>	
1.Podpis		